

РЕШЕНИЕ

№ 5736

гр. София, 13.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6134** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на К. П. И., срещу решение № 20122944 от 25.05.2021 г. по НАХД № 16803/2020 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е изменено Наказателно постановление /НП/ № 19-4332-027818/09.01.2020 г., издадено от началник група към СДВР-ОПП, с което на касатора е наложено административно наказание по т. 1 на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 103 от ЗДвП и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца, като е намалил размера на глобата на 150 /сто и петдесет/ лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца. Твърди се, че решението е незаконосъобразно и необосновано. В съдебно заседание се представлява от адв. Ц.. Моли съдът, да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на СРС и отмени НП.

Ответникът, не взема становище по касационната жалба.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, взема становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218

АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение № 20122944 от 25.05.2021 г. по НАХД № 16803/2020 г., СРС е изменил НП № 19-4332-027818/09.01.2020 г., издадено от началник група към СДВР-ОПП, с което на К. П. И., по т. 1 е наложено административно наказание на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП „глоба“ в размер на 200 /двеста/ лева и лишаване от право да управлява МПС за 6 месеца.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

Възприетите от СРС фактически обстоятелства напълно кореспондират със събраните от него доказателства. За да постанови обжалваното решение, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че при издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения и същите са в съответствие с материалния закон. Тези изводи са правилни и се споделят от касационната инстанция. Районният съд е обсъдил приложените по делото писмени доказателства – АУАН и НП, докладна записка, както и събраните в хода на процеса свидетелски показания на свидетелите Б., Л. и Л., от които безспорно се установява извършването от обективна и субективна страна на посоченото в НП нарушение. Правилно административнонаказващият орган е посочил по т. 1 от НП, че И. е нарушил разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП. Въпреки, че показанията на непосредствено възприелият нарушението и актосъставителят, разпитани в първоинстанционното производство, не са достатъчно конкретни, от това не произтича по необходимост извод за недоказаност на административнонаказателното обвинение. В този смисъл и не би следвало да се отрича възможността от тях да се извеждат доказателствени изводи. Предвид на непрекъснатата дейност по контролиране безопасността на движението и съставяне на АУАН, включени в служебните им функции, неоправдано е да се очаква от тези лица да си спомнят конкретната обстановка, при която е извършено всяко нарушение, както и да идентифицират нарушителите. Достатъчно е, че отразените в акта констатации не са били отречени. Освен това, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. От страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта. В случая е безспорно доказано и това, че касаторът е осъществил състава на разпоредбата на чл. 103 от ЗДвП. В цитираната за нарушена разпоредба е въведено императивно задължение, а именно при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания. От показанията на свидетелите, както и от писмените доказателства, безспорно се установява осъществяването на състава на вмененото административно нарушение. Това нарушение е подведено правилно към съответната санкционна норма. Наложена от АНО санкция е в максимален размер, определен в съответната на извършеното нарушение правна норма от ЗДвП, поради което правилно е намален размерът ѝ, предвид тежестта на извършените нарушения и естеството им.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20122944 от 25.05.2021 г. по НАХД № 16803/2020 г. на
Софийски районен съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.